

Dosarul nr. 2ra-1788/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Z. Talpalaru

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Spoială Simion,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spoială Simion
împotriva Partidului Liberal cu privire la constatarea încălcării drepturilor și
libertăților fundamentale, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 16 iulie 2020, Spoială Simion a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Partidului Liberal cu privire la constatarea încălcării drepturilor și
libertăților fundamentale, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii, Spoială Simion a menționat că în temeiul contractului
individual de muncă nr. RU/24 din 01 martie 2018, încheiat cu Partidul Liberal, a
fost angajat în calitate de responsabil principal al Organizației Teritoriale a
Partidului Liberal (r. Sorocea) până la data de 31 decembrie 2018.

De asemenea, a specificat că în perioada 27 noiembrie 2018 – 05 ianuarie
2019, s-a aflat în concediu medical.

Totodată, a invocat că la expirarea termenului contractului individual de
muncă, angajatorul nu a solicitat încetarea raporturilor de muncă, prin urmare
acestea fiind considerate ca prelungite pe durată nedeterminată.

Astfel, a participat în calitate de membru al grupului de inițiativă pentru
susținerea candidatului la funcția de deputat din partea Partidului Liberal pentru
alegerile parlamentare din 24 februarie 2019, fiindu-i eliberată legitimația
respectivă.

Deci, nu i-a fost adus la cunoștință nici un ordin, dispoziție a angajatorului privind încetarea raporturilor de muncă, însă angajatorul nu și-a onorat obligațiile de achitare a drepturilor salariale mai mult de 19 luni, fără a i se aduce la cunoștință motivele.

Reclamantul Spoială Simion a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare (f.d. 52-78), constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea indemnizației pentru concediul medical, încasarea prejudiciului (0,3% pentru fiecare zi de întârziere) pentru reținerea achitării drepturilor salariale în termen, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 5 600 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 ianuarie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Spoială Simion.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în baza contractului individual de muncă nr. RU/24 din 01 martie 2018, Spoială Simion a fost angajat în calitate de responsabil principal al Organizației Teritoriale a Partidului Liberal (r. Soroca), durata contractului fiind stabilită pentru perioada 01 martie 2018 - 31 decembrie 2018.

Astfel, prima instanță a concluzionat că la 30 noiembrie 2018, Spoială Simion a înaintat către președintele Partidului Liberal o cerere, prin care a solicitat eliberarea din funcția de angajat al Partidului Liberal în teritoriu (r. Soroca).

Astfel, la 30 noiembrie 2018 a fost emis ordinul nr. RU/99, prin care Spoială Simion a fost eliberat din funcția de responsabil principal, perioadă determinată, din Organizația Teritorială a Partidului Liberal (r. Soroca), începând cu 01 decembrie 2018.

Prin urmare, instanța de fond a concluzionat ca fiind confirmat faptul că, în baza cererii de demisie depusă de Simion Spoială, la 30 noiembrie 2018, ultimul a fost eliberat din funcție începând cu 01 decembrie 2018, în temeiul art. 85 din Codul muncii, iar contractul individual de muncă nr. RU/24 din 01 martie 2018 a încetat.

Deci, instanța de judecată a constatat ca fiind neîntemeiate alegațiile reclamantului, precum că, raporturile de muncă au continuat de fapt după data de 31 decembrie 2018, data prevăzută în contract drept termen-limită a contractului.

Concomitent, instanța a apreciat critic și argumentele reclamantului cu referire la faptul că nu i-a fost adus la cunoștință nici un ordin al angajatorului privind încetarea contractului individual de muncă. Or, după cum rezultă din materialele cauzei, Spoială Simion a luat cunoștință de conținutul ordinului nr. RU/99 din 30 noiembrie 2018 „Cu privire la eliberarea din funcție”, fapt confirmat prin semnătura aplicată de către ultimul pe ordinul respectiv.

În același timp, instanța de fond a reținut ca fiind lipsite de suport probator argumentele reclamantului ce vizează încălcarea gravă a prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul muncii, conform cărora nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.

La caz, instanța a reiterat că, din certificatul de concediu medical seria 01 nr. 3267547 eliberat de către IMSP CS Soroca, rezultă că Spoială Simion s-a aflat în concediu medical în perioada 27 noiembrie 2018 - 5 ianuarie 2019, însă materialele cauzei denotă că Spoială Simion nu a anunțat angajatorul că se află în concediu medical și nici nu a prezentat certificatul medical către angajator, fapt confirmat prin lipsa pe verso-ul certificatului de concediu medical a înscricțiilor corespunzătoare și a ștampilei entității.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de Spoială Simion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 ianuarie 2021.

La 22 septembrie 2021, Spoială Simion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Spoială Simion, în motivarea recursului a invocat că prin decizia contestată i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la un remediu efectiv, precum și faptul că a fost interpretată în mod eronat legea.

Astfel, a menționat că la emiterea deciziei, instanța de apel nu a supus examinării unele pretenții și nu au fost constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

De asemenea, a specificat că semnătura aplicată pe ordinul de eliberare din funcție nu-i aparține, or, a făcut cunoștință cu ordinul respectiv numai în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond.

În speță, a susținut că instanța de apel urma să dispună efectuarea unei expertize grafologice a semnăturii aplicate pe ordinul de concediere.

Totodată, a reiterat că a comunicat angajatorului despre faptul aflării în concediu medical, iar după încheierea concediului medical s-a prezentat la muncă pentru a transmite certificatul, însă a fost refuzat.

La 26 octombrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă plicul expediat în adresa Partidului Liberal a fost restituit instanței de recurs cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 182-183).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 02 iunie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 septembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a

temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Spoială Simion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Spoială Simion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari